

Medytacja – *Powołanie Apostołów (Mk 3, 13-19)*

Modlitwa przygotowawcza

Przychodzimy dziś do Ciebie, Jezus, i klękamy u Twoich stóp. Pragniemy wspólnie słuchać i rozważać Twoje Słowo. Głęboko wierzymy, że Ty sam będziesz mówił do naszych serc i każdego z nas będziesz prowadził, przemieniał, uzdrawiał. Prosimy Cię o łaskę skupienia, otwartości i szczerości wobec Ciebie. Prosimy, by ten czas zbliżył nas do Ciebie, a wszystkie nasze myśli, zamiary, decyzje i czyny, które tutaj się zrodzą, uwielbiły Ciebie i czyniły nas coraz gorliwszymi apostołami Twego miłosierdzia.

Z Ewangelii wg św. Marka (Mk 3, 13-19)

Potem Jezus wyszedł na górę i przywołał do siebie tych, których sam chciał, a oni przyszli do Niego. I ustanowił Dwunastu, aby Mu towarzyszyli, by mógł wysłać ich na głoszenie nauki, i by mieli władzę wypędzać złe duchy. Ustanowił więc Dwunastu: Szymona, któremu nadał imię Piotr; dalej Jakuba, syna Zebedeusza, i Jana, brata Jakuba, którym nadał przydomek Boanerges, to znaczy synowie gromu; dalej Andrzeja, Filipa, Bartłomieja, Mateusza, Tomasza, Jakuba, syna Alfeusza, Tadeusza, Szymona Gorliwego i Judasza Iskariotę, który właśnie Go wydał.

Wyobrażenie miejsca i prośba

Dzisiejszy fragment Ewangelii wprowadza nas w wydarzenie powołania apostołów. Oczyma wiary patrzmy na Jezusa, który wchodzi na górę i spośród zebranych wokół siebie, wybiera dwunastu uczniów. Jak ważny był to moment dla Jezusa, jak ważny dla każdego z powołanych. Spróbujmy wejść w tę tajemnicę i w modlitwie odkrywać jej piękno i bogactwo.

Prośmy: Panie, pozwól nam dziś przeżyć na nowo tajemnicę naszego powołania, tajemnicę powołania naszej wspólnoty. Niech ta modlitwa pomoże nam na nowo zachwycić się Twoim darem i przeżywać go z większym entuzjazmem i zaangażowaniem.

1. Powołanie Apostołów

Potem Jezus wyszedł na górę i przywołał do siebie tych, których sam chciał, a oni przyszli do Niego. (...) Ustanowił więc Dwunastu: Szymona, któremu nadał imię Piotr; dalej Jakuba, syna Zebedeusza, i Jana, brata Jakuba, którym nadał przydomek Boanerges, to znaczy synowie gromu; dalej Andrzeja, Filipa, Bartłomieja, Mateusza, Tomasza, Jakuba, syna Alfeusza, Tadeusza, Szymona Gorliwego i Judasza Iskariotę, który właśnie Go wydał.

Jezus rozpoczyna budowanie wspólnoty. On sam staje w jej centrum i dokonuje wyboru tych, którzy mają do niej należeć. Każdego ucznia wzywa po imieniu, by czuł się osobiście zaproszony do wspólnoty. Pierwsi apostołowie bardzo różnią się od siebie: pochodzą z różnych miejscowości i środowisk, wykonują różne zawody, mają odmienne charaktery, życiowe doświadczenia. Może się wydawać, że nie pasują do siebie, ale Jezus właśnie ich wybrał i poprzez różne doświadczenia poprowadził ich do jedności i wzajemnej miłości.

Wysłuchując się w słowa Jezusa przyjrzyjmy się naszej wspólnoty. Jakie jest moje doświadczenie powołania do Stowarzyszenia „Faustinum”? Czy odkrywam w nim zaproszenie Jezusa? Jaka jest moja wspólnota? Czy zastanawiałem się kiedyś nad tym, że każdego z nas przyprowadził tutaj Jezus? Czy potrafię dostrzec w mojej wspólnoty tę samą różnorodność i bogactwo, jaką miała pierwsza wspólnota apostołów? A może zatrzymuję się jedynie na tym, co nas dzieli i uważam, że do siebie nie pasujemy?

2. Formacja

I ustanowił Dwunastu, aby Mu towarzyszyli.

Podstawowym zadaniem nowej wspólnoty było towarzyszenie Jezusowi. Od pierwszych chwil byli z Nim, wspólnie podróżowali, rozmawiali, słuchali Jego nauczania, oglądali znaki i cuda, wreszcie razem jedli i odpoczywali. W ten sposób każdy z nich budował swoją relację z Nauczycielem, ale i także wzajemne relacje z innymi uczniami. Przede wszystkim jednak, tę zwykłą codzienność Jezus wykorzystywał do formowania apostołów i prowadzenia ich ku dojrzałości.

A jak wygląda moja formacja? Czy pozwalam, by Jezus formował mnie przez moją codzienność? Czy każdego dnia podejmuję refleksję nad minionymi wydarzeniami i staram się odkrywać w nich Boże prowadzenie? Jak korzystam z treści formacyjnych usłyszanych na wykładach, kazaniach, dniach skupienia czy rekolekcjach?

3. Rozesłanie

I ustanowił Dwunastu, aby Mu towarzyszyli, by mógł wysłać ich na głoszenie nauki, i by mieli władzę wypędzać złe duchy.

Drugim zadaniem nowej wspólnoty była ewangelizacja. Jezus przygotowywał swoich uczniów, aby mogli zanieść Jego naukę innym ludziom, aby wśród nich stawali się Jego świadkami. W sposób szczególny mieli wypełnić tę misję po Jego zmartwychwstaniu, ale już w czasie Jego publicznej działalności podejmowali pierwsze kroki na tej drodze.

I my jesteśmy zaproszeni do tego zadania. Jak obecnie je wypełniam? Gdzie i do kogo mogę zanieść dobrą nowinę o Jezusie? Czy moja wspólnota wypełnia to zadanie? Co razem możemy zrobić, by świadczyć o Jezusie? Czy mamy odwagę podjąć to wyzwanie?

Rozmowa

Dotknięci Słowem Bożym, zwróćmy się teraz do Jezusa i rozmawiajmy z Nim o tym, co najbardziej poruszyło nasze serca.